

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-96/2015

Priština,

20. septembar 2017.

U postupku:

M. (S) P

Žalilac

protiv

Nikoga

Tužena strana

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i sudija Shukri Sylejmani, članovi, rešavajući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/247/2014 od 18. juna 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod KPA21668), nakon većanja održanog 20. septembra 2017. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba M. P. na odluku Kosovske komisije za imovinske zahteve KPCC/D/R/247/2014 od 18. juna 2014.
2. Potvrđuje se odluka Kosovske komisije za imovinske zahteve KPCC/D/R/247/2014 od 18. juna 2014. u vezi sa predmetom KPA21668.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 27. avgusta 2007. godine, M. P. (u daljem tekstu: žalilac), podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je tražio ponovni posed nad jednosobnim stanom, koji se nalazi u ul. „Cara Dušana“ br. 79, 2 sprat, stan br. 5, u površini od 53 kvadratnih metara (u daljem tekstu: potraživana imovina), tvrdeći da je pripadao njegovom pokojnom ocu. Zahtev je upisan u KAI pod brojem KPA21668.
2. Žalilac tvrdi da je njegov pokojni otac S. P. stekao vlasništvo nad navedenom imovinom, nakon što je kupio stan 1993. godine od Vlade Republike Srbije.
3. U prilog svom zahtevu, žalilac je podneo sledeća dokumenta:
 - Kupoprodajni ugovor Ov. br. 11473/93 od 16. decembra 1993. godine, zaključen između Republike Srbije, kao prodavca, i žaliočevog oca, kao kupca, pred Drugim Opštinskim sudom u Beogradu;
 - Smrtnovicu, koju je izdala paralelna opština Dečana, koja je dislocirana u Jagodini, Srbiji, od 21. septembra 2007. godine, koja dokazuje da je S. P. preminuo 2. marta 1998. godine;
 - Ručni crtež lokacije potraživane imovine;
 - Žaliočeva lična karta, koja je izdata 29. januara 2007. godine, od strane paralelnih vlasti Srbije.
4. Dana 30. januara 2008. godine, KAI je obavila obaveštenje o zahtevu, postavljanjem postera sa obaveštenjem na potraživanoj imovini, i utvrdila je da je imovina prazna i nenaseljena, jer je oštećena u meri u kojoj se ona ne može koristiti za smeštaj. Niko nije odgovorio na obaveštenje o zahtevu.

5. Na osnovu Izveštaja o konsolidovanoj verifikaciji, od 16. februara 2012. godine, KAI je zaključila da dokumenti koji su priloženi uz zahtev nisu mogli biti pronađeni, a verifikacija je bila negativna i pred Sudom u Beogradu. KPA je nekoliko puta kontaktirala žalioca i zatražila od njega da podnese dodatne dokaze koji dokazuju njegovo vlasništvo ili pravo posedovanja nad predmetnom imovinom pre ili tokom sukoba, ali on to nije učinio. Konačno, 30. maja 2014. godine, KAI je stupila u kontakt sa žaliocem i on je potvrdio da su imovinu prodali drugi članovi porodičnog domaćinstva i da je želeo da zna samo prodajnu cenu. Prema žalioцу, stan je prodala njegova maćeha M. P. i njen sin N. Na pitanje zvaničnika KPA da li želi da povuče svoj zahtev, odgovorio je negativno
6. Kosovska Komisija za imovinske zahteve (u daljem tekstu KKIZ) je 18. juna 2014. godine svojom potvrđenom Odlukom KPCC/D/R/2247/2014, odbila zahtev. U obrazloženju svoje Odluke (stav 16 i 17), KKIZ je utvrdila da je tužilac ili članovi njegovog porodičnog domaćinstva prodali imovinu i nisu izgubili posed kao rezultat sukoba, već kao rezultat transakcije, tako da ovo pitanja spada van nadležnosti KKIZ. Zbog toga se zahtev odbacuje.
7. Odluka KKIZ je uručena žalioцу 17. oktobra 2014. godine. Dana 5. novembra 2014., žalilac je podneo žalbu na Odluku KKIZ.

Navodi žalioца:

8. Žalilac nije osporio Odluku KKIZ, već je osporio postupak verifikacije dokumenata od strane KAI i izrazio nepoverenje u vezi sa nedostatkom dokumentacije u Sudu u Peći o prodaji stana, iako je ugovor zaključen u Beogradu. Pored toga, on tvrdi da se stan nalazi u Dečanima, dok je prodaja ili otuđenje od strane članova njegovog porodičnog domaćinstva izvršena u Crnoj Gori, a kao prvo dijete nosioca imovinskog prava on je bio isključen iz prodaje i sprečen uživanja njegovog naslednog prava. Zbog toga, uprkos protivpravnim radnjama članova njegovog porodičnog domaćinstva, on i dalje sebe smatra vlasnikom imovine koja pripada njegovom pokojnom ocu.

Pravno obrazloženje

9. Nakon razmatranja dokumenata spisa predmeta i navoda podnosioca žalbe, shodno članovima 12. i 13. Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079 i članu 194. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, Sud je zaključio da je žalba prihvatljiva. Podneta je u roku od 30 dana, kako je predviđeno članom 12.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079.
10. Prema članu 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, žalilac ima pravo na nalog od strane Komisije za vraćanje imovine, ako je on, ne samo utvrdio svoje vlasništvo ili pravo na korišćenje potraživane imovine, već takođe da on sada ne može ostvariti takva imovinska prava na navedenu imovinu zbog okolnosti koje su direktno povezane ili koje su proizašle iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999
11. Žalilac zasniva svoje imovinsko pravo na pravu svog pokojnog oca. On ne poriče transakciju koju je izvršila njegova maćeha i polubrat, ali on osporava činjenicu da je prodaja obavljena bez njegovog znanja i učešća.
12. Tako, Vrhovni sud smatra da nije dokazano da je navedena imovina bila imovina žaliooca neposredno pre sukoba i da nema dokaza da je imovina bila u posedu žaliooca i izgubljena kao posledica sukoba. Prema tome, zaključak KKIZ da imovina ne može biti predmet naloga za sticanje imovinskog prava i vraćanja u posjed, je tačan jer žalilac nije dokazao da mu je imovina pripadala i da ju je on koristio pre ili tokom sukoba, ili da je on izgubio imovinu kao rezultat sukoba.
13. Vrhovni sud smatra da je zaključak KKIZ tačan, da žalilac nije uspeo utvrditi svoje imovinsko pravo i gubitak prava neposredno pre ili tokom sukoba 1998-1999. godine. Iz istog razloga, zahtev je bio odbačen jer nije spadao u nadležnost KKIZ, jer je imovina otuđena od strane članova žaliočevog porodičnog domaćinstva.
14. Na kraju, Vrhovni sud Kosova je zaključio da je osporena odluka KKIZ doneta nakon potpunog i tačnog utvrđivanja činjeničnog stanja, a na istoj osnovi je primenjeno i materijalno i proceduralno pravo.
15. U svetlu gore navedenog i u skladu sa članom 13.3 pod (c) Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove Presude.

Pravna pouka:

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršna i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Shukri Sylejmani, sudija

Bjorn Olof Brautigam, zapisničar EULEX-a